

Ján Adamus

V nebi bude radosť nad hriešnikom, čo robí pokánie

K Ježišovi sa približovali sa všetci mýtnici a hriešnici a počúvali ho. Farizeji a zákonníci šomrali: „Tento prijíma hriešnikov a jedáva s nimi.“ Preto im povedal toto podobnenstvo: „Ak má niekto z vás sto oviec a jednu z nich stratí nenechá tých deväťdesiatdeväť na púšti a nepôjde za tou, čo sa stratila, kým ju nenájde? A keď ju nájde, vezme ju s radosťou na pleciah, a len čo príde domov, zvolá priateľov a susedov a povie im: „Radujte sa so mnou lebo som našiel ovcu, čo sa mi stratila.“ Hovorím vám: Tak bude aj v nebi väčšia radosť nad jedným hriešnikom, ktorý robí pokánie, ako nad deväťdesiatimi deviatimi spravodlivými, ktorí pokánie nepotrebujú. Alebo ak má žena desať drachmiem a jednu drachmu stratí, nezačne lampu, nevymetie dom a nehľadá starostlivo kým ju nenájde? A keď ju nájde, zvolá priateľky a susedky a povie. Radujte sa so mnou, lebo som našla drachmu, čo som stratila.“ Hovorím vám: Takú radosť majú Boží anjeli z jedného hriešnika, ktorý robí pokánie.“

(Lk 15, 1- 10)

Iste každý z nás by vedel dobre dlho rozprávať o tom, čo nám robí radosť a kedy sme šťastní. Skúsili ste sa však niekedy zamyslieť nad tým, čo Bohu robí radosť, kedy je On šťastný? Odpoveď nachádzame v dnešnom evanjeliu: Tak bude aj v nebi väčšia radosť nad jedným hriešnikom, ktorý robí pokánie, ako nad deväťdesiatimi deviatimi spravodlivými, ktorí pokánie nepotrebujú.

Už vieme, čo robí Bohu radosť? Obrátenie hriešnika! Možno mnohým z nás toto konštatovanie vyrazí dych. Boh má radšej jedného hriešnika ako deväťdesiatdeväť spravodlivých? V týchto Ježišových slovách je vystihnutá intenzita radosti. Ako príklad si zoberme rodičov, ktorí majú radosť z jedného zo svojich detí, ktoré v živote poblúdilo a opäť sa vrátilo na správnu cestu. Veď s ostatnými deťmi, ktoré sú dobré, žijú v neustálej radosťi, ale z návratu zlého dieťaťa, majú nesmiernu radosť.

Takým otcom je aj Boh. Má veľkú záľubu v deťoch, ktoré sú dobré, milujú ho a snažia sa žiť podľa jeho zákonov. Jeho záľuba sa však zväčšuje u tých detí, ktoré sa k nemu vracajú, lebo predtým boli zlé, nemilovali ho a urážali ho. A teraz buďme úprimní: Môže niekto z nás povedať, že je dobrý? Môže niekto s istotou tvrdiť, že Boh má z jeho života radosť?

Počujme, ako o tomto probléme píše duchovný spisovateľ Carlo Caretto: Vždy, keď som mal pred očami obraz Dobrého pastiera, myslel som si, že ovca, ktorú nesie

na pleciah je ktosi iný a ja mu ju musím pomôcť hľadať. Keď som však zostarol, zistil som, že tou ovcou na Ježišových pleciah môžem byť ja sám. A tak Caretto iba potvrdzuje slová svätého Jána: Ak hovoríme, že nemáme hriech, klameme sami seba a nie je v nás pravda.

Možno aj my máme chuť rozmýšľať, kto z nášho okolia je tou stratenou ovcou. Ale to nie je správne! Pýtajme sa radšej: Nie som ja stratená ovca? Nenechá Ježiš jednu ovečku, aby hľadal deväťdesiatdeväť stratených? Veď si len všimnime správanie mnohých ľudí okolo seba. Chodia síce každú nedeľu do kostola, ba občas si vykonajú aj dajakú púť, ale od pondelka do soboty žijú ako neveriaci. A uvažujme: Nepatrím medzi nich aj ja? Ak niekto zistí, že má medzi nimi miesto, iste sa začne logicky pýtať: Čo mám robiť? Skúsme od pondelka do soboty všímať si, aké sú naše rozhovory s manželkou, manželom, otcom, matkou, spolužiakmi, kolegami, susedmi... Sledujme naše názory na Cirkev, na kňazov, na náboženstvo, na ľudí okolo seba, na spoločenské dianie... Skúmajme naše skutky od rána do večera a to najmä vo vypätých situáciách, počas únavy alebo nechuti pracovať či študovať... Vtedy sa pýtajme: Sú moje rozhovory, názory, skutky v súlade s Božími prikázaniami? Alebo mám nebudaj svoj vlastný mravný kódex? Lebo utekať celý týždeň od Krista ako splašená ovca a v nedeľu prísť do kostola, nie je ani čestné ani úprimné. To by bolo divadlo, v ktorom celý týždeň hrám svoje hry a v nedeľu očakávam aplauz od Ježiša. Skôr by sme sa mali podobať zblúdenej ovci, ktorá povie: Pane, zhršil som proti tebe, nie som hodný byť tvojim bratom a sestrou, prijmi ma ako zblúdenú ovcu a daj mi silu, aby som ďalší týždeň vytrval v tvojej blízkosti. Len v takomto postoji k vlastnému životu môžeme Ježišovi dopriať radosť a seba postupné uzdravovanie.

O najväčšom bankárovi Lafittovi sa hovorí, že ako chudobný chlapec šiel k istému bankárovi, aby ho prijal do práce. Bankár mal veľmi zlú náladu a chlapca vyhodil, hoci mal odporúčanie od priateľov bankára. Keď chlapec odchádzal z jeho kancelárie, videl na zemi špendlík a zodvihol ho. Bankár to spozoroval a zavolať ho späť. Spýtal sa ho: Čo si to zodvihol? Špendlík, odvetil chlapec, niekedy sa mi môže zísť. Bankárovi sa páčilo, že si všima maličkosti a prijal ho do práce.

Tento príbeh nás pouča, že dokonalosť vzniká odstraňovaním maličkých chýb. Dovoľme dnes Ježišovi, aby nás objal svojou milosrdnou láskou, v ktorej pocítíme túžbu polepšiť sa a vyzbierať „špendlíky“ z nášho života, lebo doznejme, že nie sme svätá a bola by veľká tragédia, keby sme so sebou zostali spokojní.

Sedembolestná Panna Mária
Národná svätýňa Šaštín-Stráže

*Mária Panna bolestná,
patronka nášho Slovenska,
ty poznáš všetky úzkosti,
buď s nami v žiali, v radosťi.*

*Ty nesieš všetkým útechu
a chrániš verných od hriechu;
voláme k tebe v každý čas:
u Syna svojho pros za nás.*

*S dôverou k tebe ideme,
k srdcu sa tvojmu vinieme;
drž si nás, Matka láskavá,
zahynúť nedaj v záplavách.*

*Buď nám vždy mocnou ochranou
pred zlobou hriechu,
bludných snov,
ty, čo si stála v ohni rán
pod krížom, keď Pán umieral.*

*Vieru nám chráň vždy v istote,
pomáhaj mladým v čistote,
v Kristovi aby žiarila
mlaď naša verná, premilá.*

*Si Matka Cirkvi preslávná,
pozri, jak túžia kresťania
jednotu Cirkvi obnoviť:
spoj všetkých v jedno v Kristovi.*

*Ježišu, Synu vznešenej
Márie Panny bolestnej,
buď sláva tebe, Otcovi
aj Duchu Tešiteľovi. Amen.*

Pravdivý je ten, ktorý ma poslal

(Jn 7,1-2. 10. 25-30)

„Nie je to ten, čo ho chcú zabiť? Pozrite, hovorí verejne a nič mu nevravia“... „Neprišiel som sám od seba, ale pravdivý je ten, ktorý ma poslal“... Preto ho chceli chytiť, ale nik nepoložil naňho ruky, lebo ešte neprišla jeho hodina.

Pán vedel veľmi dobre, že v Otcových plánoch má všetko svoj význam i svoj čas. On je Pánom situácie a tak netreba nič urýchľovať, ani sa ľakať nepriazne a zloby ľudí. On si aj ňou posluží, keď to bude pre naplnenie vykupiteľského diela potrebné a vhodné. Kým bolo treba ohlasovať, Ježiš ohlasoval. Uhýbal len pred zbytočnými provokáciami, nie však pred pravdou, i keď bola provokujúca a zdalo by sa múdrejšie nedotýkať sa háklivých tém. Neodvážili sa položiť na neho ruky... Boj dobra so zlom už prebieha a nemožno sa mu vyhnúť. Ale ak sa doň pustíme, Boh je na našej strane, sú tu anjeli a svätí. On už nad diablom zvíťazil a keď sme spolu s ním, zlo nemá nad nami žiadnu moc. Aj ja môžem naplniť a naplniť svoje poslanie v jeho jednotlivostiach i ako celok len ak budem rozlišovať a konať čo je Božia vôľa v prítomnej hodine. Živelné kľúčkovanie je v konečnom dôsledku vždy marením Božieho diela. Nasledovať Ježiša znamená nedať na svoje chute a nechute, na to, čo sa páči alebo nepáči ľuďom, ale dbať o to čo sa páči Bohu.

Mons.Marián Gavenda „Jednohubky“

Všetkých srdečne pozývame na národnú púť do Šaštína dňa 15. septembra 2016 o 10.30 hod. Hlavným celebrantom a kazateľom slávnosti bude košický arcibiskup-metropolita Mons. Bernard Bober. Na druhý deň, v piatok 16. septembra, bude v Šaštíne púť seniorov a chorých, počas ktorej bude bratislavský arcibiskup-metropolita Mons. Stanislav Zvolenský sláviť svätú omšu o 10.30 hod. Mládežnícky program je pripravený na sobotu a nedeľu 17. a 18. septembra. My putujeme do Šaštína 15. Septembra. Odchod autobusu je o 7:30 hod. z námestia.

Rímskokatolícka cyrilometodská bohoslovecká fakulta Univerzity Komenského v Bratislave otvára v akademickom roku 2016/2017 nový kurz Doplňujúceho pedagogického štúdia pre učiteľa katolíckeho náboženstva. Štúdium je určené pre absolventa vysokoškolského neučiteľského štúdia v odbore katolícka teológia. Bližšie informácie sú zverejnené na webovej stránke fakulty: <http://frcth.uniba.sk/>.

Slávnosť Sedembolestnej Panny Márie, patrónky Slovenska: Nie je to prikázaný sviatok, avšak veľmi odporúčam účasť na sv. omši. Sv. omšu budeme sláviť o 18:15 hod.

Kňazská rekolekcia:

V pondelok 12. septembra o 9:00 hod. je v Pezinku sv. omša pri príležitosti kňazskej rekolekcie. Kostol, v ktorom sa bude sláviť sv. omša, ešte upresním.

Božia túžba po človeku

Často sa modlíme slová žalmu: „V srdci mi znejú tvoje slová: Hľadajte moju tvár! Pane, ja hľadám tvoju tvár. Neodvracaj svoju tvár odo mňa...“ (Ž27, 8-9). Mávame pocit, že my hľadáme Boha, ktorý sa nám skrýva, že hľadáme jeho tvár. A pritom nám nemusí dôjsť, že omnoho silnejšie túži on po nás. Nebyť jeho túžby po vzťahu s nami, nikdy by sme sa duchovne neprebudili.

Tak to čítame v Zjavení: „Hľa, stojím pri dverách a klopem. Kto počúvne môj hlas a otvorí dvere, k tomu vojdem...“ (Zjv 3, 20). Ešte krajšie o tom hovorí Pieseň piesní (porov. Prís 2, 8-14). Tam si nevesta pekne sedí vo svojej komôrke, leží a nič nerobí. Jej snúbenec za ňou beží cez hory, doly, túži s ňou byť čo najskôr. Ale ďalej už nemôže, sú tu mreže. Ona musí otvoriť, on nevstúpi násilím.

Nevesta už vie, že tam je, počuje ho, ale neozve sa, nepohne sa. A ženích naliehavo volá: „Vstaň, moja priateľka, kráska moja, a pod!“ A o pár veršov ďalej ako keby sme počuli 27. žalm naruby: „Dopraj mi zahliadnuť tvoju tvár, dovoľ mi počuť tvoj hlas!“ To on nás svojou túžbou a volaním prebúdzá zo spánku smrti.

Voitěch Kodet O.Cam., ThD. „Hľadám tvoju tvár“

Sväté omše v 24. týždni Cezročného obdobia - (C)

12.IX. pondelok

09:00 *Kňazská rekolekcia - Sv.omša v Pezinku*

18:00 *Pod'akovanie Pánu Bohu za 40 rokov života*

13.IX. utorok

18:00 *Za Ľ Máriu Vlníkovú (1. mesiac)*

14.IX. streda *Sv.omša zo Slávnosti Sedembolestnej Panny Márie*

18:00 *Za Ľ Karola Peška a rodičov*

15.IX. štvrtok *Sedembolestná Panna Mária-Patrónka Slovenska*

18:15 *Za Ľ Lubicu Duračkovú (nedožitéch 50 r.)*

16.IX. piatok

18:00 *Za Ľ Leopolda a Štefániu Kulifajových a zaťa Jána*

17.IX. sobota

08:00 *Za Ľ rodinu Fandlovú*

Upratovanie kostola: 151 - 175

18.IX. Dvadsiatapiata nedeľa Cezročného obdobia - C

08:00 *Za Ľ Emanuela a Viktoriu Vráblových*

Lektori: Jurčovičová M., Blahová M.

11:00 *Za farníkov*

Lektori: Polakovičová J., Polakovič P.

14:00 *Posvätný ruženec, litánie*

Liturgický kalendár

12.IX. pondelok **Meno Panny Márie – Esp**

13.IX. utorok **Sv.Ján Zlatoušty, biskup a učiteľ Cirkvi – Sp**

14.IX. streda **Povýšenie Sv.Kríža – Sviatok**

15.IX. štvrtok **Sedembolestná Panna Mária - Slávnosť**

16.IX. piatok **Sv.Kornel, pápež a Cyprián, biskup, mučeníci – Sp**

17.IX. sobota **Sv.Róbert Bellarmin, biskup a učiteľ Cirkvi – Esp**

Skromný život Jána Krstiteľa na púšti

Ján nosil odev z ľavej srsti a okolo bedier kožený opasok. Potravou mu boli kobyľky a lesný med. (Mt 3, 4).

I. Duša moja, rozjímaj o strohom odevu a skromnom pokrme Jána Krstiteľa. Čo nám chce evanjelista povedať tým, že uvádza presný opis Krstiteľovho odevu a pokrmu? Ponúka nám príklad človeka, ktorý žije v opravdivom pokání. Horký lesný med symbolizuje duchovný pokrm, aký má byť naozaj nábožný človek, ktorý má každý deň pozorne rozjímať o Pánovom umučení. Týmto životodarným pokrmom má udržiavať a živiť svoju dušu. Je to trpký a súčasne sladký pokrm, pretože na jednej strane dušu oblažuje a na druhej strane ju chráni pred skazou hriechu. Opasok z ľavej srsti znamená, že duša má pomocou umŕtvenia krotiť svoje telo, ktoré sa búri, a takto ho chrániť pred porušením. Zároveň má vnútorne umŕtvovať aj svoje duchovné schopnosti - čiže vyzliecť si starého človeka s jeho zlými náklonnosťami, zvykmi a nezriadenými vášňami.

A čo ty, duša moja? Rozjímaš o Pánovom umučení? Sýtiš sa týmto vzácnym pokrmom? Vyzliekla si si starý odev zlých návykov a náklonností a opásala si sa opaskom opravdivého vnútorného umŕtvenia, alebo sa stále chúlóstivo o seba bojíš? Neboj sa urobiť zmenu!

II. Duša moja, rozjímaj o Jánovi Krstiteľovi, ktorý poznal Boha už od matkinho lona a už v detskom veku odišiel na púšť, aby sa takto vzdialil od sveta a žil v prísnom pokání, pretože nechcel poznať ani vlastniť nič okrem Boha.

Aj teba Boh povolal na púšť rehoľného života. Preto sa zamysli, či si využila milosť tohto povolania, či si naozaj zanechala svetské túžby, či si sa kvôli Bohu zriekla náklonností k tomu, čo je iba dočasné, a či máš vo svojom srdci Boha. Pouvažuj o tom, či si pokročila vo svätých čnostiach, či si sa usilovala získať Božie poklady, ba aj samotného Boha, ktorý je tvojou jedinou spásou.

Ofutuj všetok stratený čas, všetky nedbalo prežité roky, počas ktorých si sa venovala zbytočným malichernostiam.

Pán môj a Boh môj, pred tvojou tvárou vyznávam svoju vinu. Neprosím ťa iba o odpustenie hriechov, ktorých som sa dopustila vtedy, keď som ťa ešte nepoznala, ale ešte väčšmi sa hanbím za to, že som málo spolupracovala s tvojimi milosťami a milosrdenstvom napriek tomu, že si ma zaviedol do svojho domu a dával si sa mi poznávať. Málo som ťa milovala a slúžila som ti iba veľmi chladne a nedbalo.

Je mi ľúto, že som žila takto. Prosím ťa, odpusť mi a pomôž mi, aby som odteraz žila ozaj sväto a horlivo!

Boh je pôvod, v ktorom sa všetko začína, cieľ, v ktorom sa všetko končí, prítomnosť, ktorá všetko nesie.

Paul Claudel

Keď som bol malý chlapec, učil som sa bicyklovať. Mój veľký brat držal sedadlo, a tak som sa pod jeho dozorom rozbehol. Odrazu však bolo tempo také rýchle, že brat už nevládal utekať so mnou, pustil sedlo a ja som uháňal po ceste sám ako prst, mučený úzkostlivou otázkou: Ako sa len dostanem dole z bicykla? Lebo zostúpiť som ešte nevedel. Mal som čím ďalej, tým väčší strach, keď sa vtom predom mnou vynorila na ceste kopa kameňov. Bol som pevne rozhodnutý: Len nie na tej kope kameňov. No tá sa čoraz väčšmi približovala, bola čoraz väčšia a aj moje predsavzatie bolo čím ďalej, tým rozhodnejšie: Len nie na tej kope kameňov! Ale odrazu som predsa na nej pristál, hoci by som mohol odprisať, že práve to som nechcel.

Náhoda? Nie! Vysvetlenie je jednoduché: uprene som hľadel na tú kopu, a - kam smeruje pohľad, tam ho nasleduje aj vôľa. Keby som bol namiesto na prekážku hľadel na svoj cieľ, tam na tú dedinku na obzore, ktorej kostolná veža čnela do výšky, nikdy by som nebol narazil na tie kamene.

Je to ako pri jazde na koni - nehľadieť na prekážku, ale ponad ňu.

Koľko strachu, úzkosti, nerozhodnosti by z nás spadlo, keby sme nehľadeli vždy len na ťažkosti, ale na to, čo je za nimi. Neupierajme teda pohľad na blížiacu sa operáciu, ale na čas po zákroku, keď už, dúfajme, nebudeme mať bolesti. Nemyslime na čas, ktorý ešte musíme stráviť v nemocnici, ale na tú šťastnú chvíľu, keď opäť vykročíme na slobodu.

Boh prišiel preto, aby utrpenie odstránil, neprišiel preto, aby ho vysvetlil.

Boh prišiel preto, aby ho svojou prítomnosťou naplnil.

Paul Claudel

Max Rosler „Skoré uzdravenia“

Čo by mal urobiť otec

Odpovedajte svojmu dieťaťu na jeho otázku a otcovstvo sa stane pre vás veľmi jednoduché.

Odpovedzte: „Áno, máš na to,“ alebo:

„Áno, si krásna.“

Zodpovedzte ju tisíckrát tisícimi rôznymi spôsobmi počas života vášho syna alebo dcéry. Dáte tak gól. Nepotrebuje titul PhD. Z detskej psychológie na to, aby ste boli otcom. Nie je to veda o raketových letoch. Pochopte, čo chlapec či dievča potrebujú počuť od svojho otca; pochopte otázky každého z nich. Potom ich vedome zodpovedzte; odpovedajte na ne s láskou a ponúknite tak to najlepšie, čo môže otec dať.

A netýka sa to iba chlapcov a dievčat. Váš syn a vaša dcéra, bez ohľadu na ich vek, budú stále chcieť a potrebovať počuť od vás tieto slová. Synovi: „Máš na to. Si muž.“ Dcére: „Si krásna. Oplatí sa o teba bojovať.“ To aj ostane pravdou po zvyšok ich života.

John Eldredge „Otec, máš na to“

Na minútku

Geniálny návrhár s bezhraničnou inšpiráciou

Rozmanitosť tisícok rastlinných a živočíšnych druhov na našej planéte je neobyčajne udivujúca. Najdivotvornejšie obrazy na krídlach motýľov sú doslova umeleckými výtvmi. Nápady Stvoriteľa, tohto geniálneho módneho návrhára s bezhraničnou inšpiráciou, sú jednoducho neprekonateľné. Každé živé stvorenie rastlinného alebo živočíšneho pôvodu má jedinečný a nezameniteľný výzor a sfarbenie. Fascinujúca variabilita vo výzore a sfarbení živých prírodnín nie je samoúčelná. Boh vystrojil každý rastlinný a živočíšny druh všetkým, čo k životu v danom prostredí potrebuje.

Podstatnú väčšinu zvláštností vo výzore a sfarbení živých prírodnín dokáže veda vysvetliť, v niektorých prípadoch však akoby Stvoriteľ význam výzoru a farby živočícha pred človekom zastrel. Niekedy si prírodovedci možno aj mylne zdôvodňujú javy a deje v zátišiach prírody a môžu byť ďaleko od pravdy, ktorú pozná iba samotný Boh, geniálny projektant a dizajnér zázračného života.

Všetko neživé a živé stvoril dobrotivý Boh pre nás ľudí, aby nám tu na zemeguli bolo dobre. Tento veľký poklad nám zveril do opatery. Len na nás ľuďoch teda je, aby sme si jeho nesmierny pozemský dar všímali, vážili a chránili ho zo všetkých síl.

Miroslav Saniga „Zrkadlenie Stvoriteľa v prírode“

knihu Raisy Orlovej-Kopelevovej Dvere sa otvárajú pomaly. Autorka, ktorá je vydatá za známeho spisovateľa a germanistu Leva Kopeleva, býva iba niekoľko rokov v nemeckom Kolíne. Z dočasného pobytu sa stal trvalý pobyt z donútenia, keďže ruská vláda zobrala manželom Kopelevovým ruské občianstvo a tým zabránili ich návratu do vlasti.

Raisa Kopelevová sa vo svojej peknej knihe delí s nami o svoje skúsenosti, dojmy, pocity a myšlienky, ktoré nazbierala na Západe, hlavne v Nemecku. Nieje to náhoda, že dala svojej knihe titul Dvere sa otvárajú pomaly.

Na čo sú dvere, je nám známe. Dvere zatvárajú vstup dovnútra miestnosti, aj do životného priestoru. Na druhej strane dávajú však intimitu a chránia od nežiaducich votrelcov, dávajú nám istotu. Otvorené dvere pozývajú k vstupu do miestnosti, vpustia nás a svedčia o pohostinstve. Zatvorené dvere nás naproti tomu oddeľujú od okolitého sveta a blížnych, nikoho nevpustia, odmietajú druhých. Tak plnia dvere primárne dvojité úlohu, podľa toho, či zostávajú otvorené alebo zatvorené. Raisa Kopelevová sa zaoberá touto dvojitou funkciou dverí, keď opisuje svoje adaptačné pokusy, svoje prvé dni, týždne a mesiace v tomto pre ňu novom svete.

Slovo dvere sa v Biblii v rôznych súvislostiach vyskytuje 24-krát. V Knihe zjavenia sa hovorí: „Stojím pred dverami a klopem“ (porov. Zjv 3, 20).

Známy obrázok, pomerne dosť rozšírený, predstavuje Ježiša, ktorý stojí pred dverami a klope. Sú to dvere k srdcu človeka. Dnes sa tento obrázok sotva nájde, a ak, tak len v modlitebných knihách starších ľudí. Hoci obraz nemá vyššie umelecké kvality, predsa obsahuje dôležitú výpoveď: Ježiš klope na dvere každého človeka. Ako sa mu pritom vodí? Či podobne ako pani Raisa Kopelevovej, ktorá prišla z cudzej krajiny?! Priniesla so sebou niektoré iné hodnoty ako tie, ktoré našla v novom pôsobisku. Aj Ježiš sa stal pre mnohých našich spoluobčanov cudzincom, ktorý pochádza akoby zo vzdialenej skutočnosti a prináša so sebou názory a hodnoty, ktoré nie sú vôbec samozrejmosťou pre veľkú časť našej spoločnosti. Ako sa jemu otvárajú dvere našich bytov, našich srdc?

Dvere sa ináč otvárajú - hovorí Raisa Kopelevová v druhom diele svojej knihy. Otázka, ktorú by si mohol každý z nás dať vzhľadom na Ježiša. Sme vždy pripravení bez všetkého poskytnúť mu vstup k nám? Iste, existujú ľudia, ktorí to urobia, ale či sa ich počet stále nezmenšuje? Keby Ježiš stál dnes pri mojich dverách, otvorili by sa mu bez všetkého? Otázka, ktorá môže mať vyzývavý charakter.

Dvere, ktoré zostávajú zatvorené - tak sa volá tretí diel knihy od Raisy Kopelevovej. Je zrejme, že takéto dvere existujú v našich domoch a bytoch, lebo nie každá miestnosť má byť prístupná každému. Ale mohlo by byť výhodou, keby sme Ježišovi dali prístup do každého priestoru nášho vnútra, hoci táto miestnosť skrýva naše najhlbšie tajomstvá; pre neho by však nemala zostať zamknutá.

Viliam Judák „Svetlo všedného dňa“

Príbeh na uzdravenie duše

Slovo

Raz si jeden minister sadol na okraj mestskej fontány. Z roztržitosti do nej spadol. Zopár okoloidúcich sa pri fontáne zastavilo a podávalo mu ruku:

„Daj mi ruku!“

Ale politik o tom nechcel ani počuť a nepodal ruku nikomu.

Náhodou šiel okolo akýsi muž, pretlačil sa k fontáne a zvolal:

„Priatelia, náš pán minister sa od svojho narodenia naučil iba slovo brať a nevie, čo znamená slovo dávať.“

A vystrel ruku:

„Dobrý deň, vaša excelencia, vezmite si teda moju ruku.“

Minister hneď chytil podávanú ruku a vyviazol z fontány.

Ľudia si často pletú slová. Boh pozná iba slovo dávať.

Bruno Ferrero „Kruhy na vode“

Zamyslenia

Dvere

V Nemecku sa už nejaký čas predáva citlivo napísaná kniha, ktorá dáva podnet na rozmýšľanie. Mám na mysli

www.fara.sk/vistuk/

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku